

[GWAROWNIK *sb m*

N sg gwarownik.

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Osoba, która powinna odpowiadać w sądzie za pozwanego z tytułu istniejących wobec niego zobowiązań, gwarancji lub współodpowiedzialności za przestępstwo: Varendator/ qui varendam facit.

Gwarownik. *Cervus F40 327v [wyd. 1546: Gwárownik].*

Synonimy: ewiktor, iściec, zachodca, zastępca.

Cf **WAROWNIK**

MK